

Sygn. akt III Ca 41/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Barbara Braziewicz

Sędzia SR (del.) Patrycja Reichel

Protokolant Monika Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2017 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej we W.

przeciwko A. B. i P. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 5 lipca 2016 r., sygn. akt I C 767/15

oddala apelację.

SSR (del.) Patrycja Reichel SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Ca 41/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą we W. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanych A. B. i P. K. kwoty 60 724,88 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 27 03 2015r. do dnia oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie twierdził, że pozwany nie wywiązała się z łączącej strony umowy pożyczki i nie zwróciła mu całej pożyczonej kwoty.

Pozwane A. B. i P. K. wniosły

o oddalenie powództwa oraz z zasądzenie od powoda zwrotu kosztów postępowania. Zakwestionowały zasadność zgłaszanych roszczeń,

w tym wysokość kapitału. Poddały pod wątpliwość ważność samej umowy.

Sąd Rejonowy w Rybniku w wyroku z dnia 5 07 2016r. zasądził od pozwanych na rzecz powoda kwotę 51 832,05 zł z umownymi odsetkami

w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 27 03 2015r., przy czym od 1 01 2016r. nie większe niż dwukrotność wysokości odsetek ustawowych, zastrzegając pozwanym prawo powołania się na ograniczenie ich odpowiedzialności do wysokości masy czynnej spadku; oddalił powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach rozstrzygnięcia przywołał regulacje: art. 471 k.c., art. 720 § 1 k.c., art. 509 § 1 k.c., art. 922 § 1 k.c. Stwierdził, iż powód nie miał obowiązku dochodził odszkodowania od ubezpieczyciela. Jednak ubezpieczyciel w tej sprawie odmówił wypłaty i nie ma podstaw do twierdzenia, że dług powinien być zmniejszony o sumę ubezpieczenia. Wskazał, iż suma składek na IKS też nie musiała być przerachowana na poczet długu bez wyraźnego wniosku członka spółdzielni. Taka czynność była dopuszczalne jeśli członek spółdzielni lub (...) złożyłby oświadczenie o potrąceniu. Skoro pożyczkobiorca zmarł to nie było wobec kogo złożyć takiego oświadczenie. Poza tym (...) przelał tylko wierzytelność na rzecz powoda, więc powód już nie mógł potrącić tego długu ze składkami na IKS pożyczkobiorcy. Składki są to ciągle oprocentowaną wierzytelnością spadkobierców pożyczkobiorcy. Wchodzi też w skład masy czynnej spadku i ustalają granice odpowiedzialności pozwanych za dług. Wysokość długu ustalił przy przyjęciu, że zasadne były dwa zarzuty przedawnienia odsetek i niezasadnego naliczania odsetek karnych od całego wymagalnego długu. Uwzględnił zarzut przedawnienia odsetek za okres od 19 października 2011 roku do 19 marca 2012 roku, ponieważ poszczególne raty pożyczki miały być spłacane do 19 dnia każdego miesiąca, dlatego odsetki jako świadczenia okresowe przedawniły się po upływie 3 lat. Ponadto uznał, iż obciążenie pozwanych odsetkami karnymi za okres od daty śmierci W. K. tj. 16 kwietnia 2012 roku do daty prawomocności postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku tj. 7 marca 2013 roku jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i stanowi nadużycie prawa z art. 5 k.c.

O odsetkach Sąd orzekł po myśli art. 481 § 1 i 2 k.c., a o kosztach procesu na podstawie art. 100 k.p.c.,

Orzeczenie zaskarżył **powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą we W.**, który wnosił jego zmianę w pkt I poprzez zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda dalszej kwoty 566,81 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 27 03 2015r. do dnia zapłaty, przy czym od dnia 01 01 2016r. nie większe niż dwukrotność wysokości odsetek ustawowych oraz zwrotu kosztów postępowania za obie instancje.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono przepisy prawa materialnego, regulacje art. 118 k.c. w zw. z art. 120 § 1 k.c. poprzez ich błędną interpretację i przyjęcie, że początkiem biegu przedawnienia dla poszczególnych należności objętych pozwem są dni płatności rat określone w planie spłaty pożyczki.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powoda a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę i skonstruował prawidłową podstawę faktyczną orzeczenia.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia nie były kwestionowane w apelacji i mają podstawę w zebranych w sprawie materiale.

Ocena materiału dowodowego sprawy jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął ze własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

W zakresie objętym zaskarżeniem dokonana przez Sąd pierwszej instancji ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarzysie jest prawidłowa

Powód w apelacji zaskarżył jedynie rozstrzygnięcia dotyczące części jego żądań, a mianowicie odmowy zasądzenia na jego rzecz od pozwanych odsetek umownych za okres od 19 10 2011r. do 19 03 2012r., które w ocenie Sądu pierwszej instancji uległy przedawnieniu.

Obecnie już jednolicie jest przyjęte w orzecznictwie i zasadniczo także w doktrynie prawa stanowisko, zgodnie z którym ustanowiony w art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe stosuje się do roszczeń o odsetki za opóźnienie także wtedy, gdy roszczenie główne ulega przedawnieniu w innym terminie.

Poza sporem pozostaje, że także tak zwane "odsetki kapitałowe", ustalone przez strony jako zapłata za korzystanie z kapitału, przedawniają się

z upływem 3-letniego terminu z art. 118 k.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2016 r. I PK 44/16, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 1976 r., III CRN 181/76, OSNC 1977 Nr 4, poz. 78).

Zgodnie z regulacją art. 120 § 1 zd. 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Pozew został wniesiony w dniu 27 03 2015r., zatem jak słusznie wskazał Sąd I instancji przedawniły się odsetki wymagalne do 19 03 2012r.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku i apelacja powoda jest bezzasadna w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c., co z mocy tej regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację powoda jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

SSR (del.) Patrycja Reichel SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz